

תנובה היא הקואופרטיב שלי!

דברים ב"מועצת תנובה" 20.4.2005

חברי מועצה נכבדים!

שמי צור ואני חבר במועצת תנובה ובעל רפת בכפר יהושע כל חיי אני רפתן, מאז כיתה ה' בעת שאבי תפס בזרועי והודיעני כי החל מאותו יום עלי להתייצב מדי ערב לחליבה ולסייע בעבודה.

לאחר תקופה קצרה של מחאה ילדותית, נתפסתי בקסמה של הרפת ועד מהרה התחלתי להיות המומחה המשפחתי לאילן היוחסין של הפרות והפרים לדורותיהם. מאז ומזה שלושים שנה כל עולמי הוא

הרפת והמתרחש סביבה. כל הרהורי, הגיגי ותוכניותי, כל חלומותי הכמסומים ביותר צבועים בשחור לבן. כל דרך הסתכלותי והשקפת עולמי בכל התחומים מגיעות מנקודת הראות שמאחורי זנבה של הפרה.

כל דרכי מחשבתי מנותבת לבסוף לשאלה "האם זה טוב או רע לרפת ולפרות שלי?"

אפילו כשהתחנתי הודעתי לאשתי בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים כי אני למעשה כבר נשוי לרפת ומקומה הוא מספר שתיים ואילך.

אני דור שלישי לרפתנים בכפר יהושע, החל מסבא יצחק שהתחיל עם הפרה הראשונה בשנות השלושים, המשך באבי שהתעקש במשך שנים לדבוק בענף ככל יכולתו, גם בתקופות קשות מאוד. היום בגיל שבעים הוא יכול להתפאר ברפת המטופחת - מעשה ידיו.

בני הבכור בן השבע, כבר מסייע לי בחליבות ויוצא לגרש את הפרות ללא כל חשש, כאילו נולד ביניהן, למעשה אין האמת רחוקה כל כך. לא תמצאו מאושר ממני בעת שאנו עורכים יחד את ביקורת החלב החודשית והוא דואג למילוי הבקבוק של כל פרה ופרה.

כותב אריק ריימן בחומר הרקע: "בשנות השישים של המאה הקודמת התפוררה מתכונת הפעולה

מגדל המים מהעלייה על הקרקע

הקואופרטיבית. חברי הקואופרטיב התחילו לשווק תוצרת לכל גורם".

אני קורא ולא מאמין לאשר רואות עיני. בשבילי הקואופרטיב מעולם לא חדל להתקיים וקיים עד עצם היום הזה. מעולם לא שיווקתי גרם של חלב לגורם שאינו תנובה. בשנות השמונים בעת שהחלו להטיל קנסות בגין חיידקים בחלב, ואני נער בגיל העשרה, קצפתי ובאתי לאבי בטרוניה: "אם נותנים כאלו קנסות בתנובה, בוא נשווק את החלב למחלבה אחרת - שטראוס למשל".

אבי הסתכל עלי בזעזוע ואמר: "יצאת מדעתך? תנובה זה אנחנו ואנחנו זה תנובה, זוהי ברית עולם מזה עשרות שנים, תנובה היא בשליטתנו, תנובה מיישמת את הצינורות הלכה למעשה!!! וכך חשתי לאורך כל הדרך - כי תנובה היא עצם מעצמותינו ואנו בשר מבשרה.

שלוש פעמים נפגעו יצרני החלב הוותיקים מתנובה:

האחת, בעת שתנובה צברה עודפים כספיים שהיו לה עשרות בשנים כהון עצמי במקום להחזירם (או חלק מהם) כהחזר ליצרנים, בהתאם לעקרונות הקואופרטיבית.

רוב רובו של ההון האדיר הקיים נבנה כתוצאה מכך.

השנייה בוועידת יגור 1999, שבה נלקחו חמישים אחוזים מההון והועבר לאגודות לא יצרניות בשם ההסכמה ולמען השיוך.

השלישית - בתוך המושב. רוב המושבים החליטו על חלוקה פנימית שווה בגלל היותם של הרפתנים, מיעוט שנחמס.

ועתה, אריק ריימן, תנובה בראשותך עומדת להכות בפעם הרביעית ולשבור את מנגנון מחיר המטרה.

אריק! אתה הולך להרוס לי את החיים!!!

את כל חלומותי ועתידי שהיה בנוי על מחיר המטרה המובטח כפי שהיה תמיד.

עליך להבין - קיומו של מחיר המטרה המובטח בעבורי הוא להיות או לחדול. חיים או מוות!

חברי מועצה!

הנכם מחויבים חוזית ובעיקר מוסרית - לשלם ליצרנים את מחיר המטרה ללא כל התניות, ואפילו אם צעד זה יקטין את שוויה של תנובה בשוק ואפילו את רווחיה!

תנובה תינזק חמורות, עסקית ותדמיתית אם לא תגיע להסכמות עם היצרנים שיביאו לידי ביטוי את מחויבותה העסקית והמוסרית כלפיהם וזאת בטרם יבוצעו כל צעדים אחרים. ■

צור יריב
כפר יהושע

רפתנים בכפר יהושע

